

1894-11-10

þÿ • - ¿ ½ ^ , ½ ¿ Â - ± Á . 6 0

Library of Neapolis University Pafos

<http://hdl.handle.net/11728/10886>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

ΤΙΜΗ ΕΥΧΑΡΟΜΗΣ ΠΡΟΤΙΛΟΓΕΤΑ

Τρία εν Κύπρω Σελήνα... 3.
Τρι εσωτερικῶ... 10

Τι αἰτήσεις δέον νά γίνηται πρὸς τὸν
Κόσμον, ὡς καὶ πᾶσι ἀποδείξει πληρω-
θέντων δέον νά εἴρη τῆν ὑπογραφήν αὐτοῦ

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΠΗΘΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἄρθρα σύμφωνα τῶ προγράμματι τοῦ
«Νέου Ἐθνικοῦ καταχωρίζονται δωρεάν.
Ἡ σύνταξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.
Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ'

Παλιμύς ζυγὸς δὲν δυνεὶ πλὴν ἡ εὐ-
χρηστίας τοῦ Γαίρου καρδία! (1) πανίσχυ-
ρος μονάρχης τῆς κραταιότητος ἐπὶ
τῆς ὀρηγίου αὐτοκρατορίας, ὁ ἀπόλυ-
τος ἀρχὴν ἑκατῶν καὶ εἰκοσίων ἑκατομ-
μυρίων ἀνθρώπων ὑπέκυψε τέλος πρὸ
τῶν ἀδυσωπήτων τῆς φύσεως νόμων
καὶ πλήρης ἀκμῆς καὶ ρώμης ἐξελί-
κην ἐξ αὐτοῦ ματαίῳ καὶ τῶν νόμων!

Τῆς ἐπισημῆς οἱ ἀκαταπότητοι πρὸς
ἀπὸ τῆς ἀδυναμίας τῆς ἀνθρω-
πίνης φύσεως καὶ τῆς ἀνεξάντλητου
δυναμείως τοῦ θιαιαίου ἡ ἀνθρωπότης
δὲ συμπαῖσα, ἥτις μετὰ τὸ σούτου ἐν-
διακρίτως πρόσδεξιαν νά δώσει ἀγα-
θὸς μετῴμια ἀ-κρῶσεως μετ' ἀλ-
γους ἤκουσε τὴν ἀπαίτησιν ἄγγελμα τοῦ
θανάτου Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ'.

Εἰς ἀληθῶς ἀπερρήρατος ἡ σφαι-
ρὴς ἡμῶν συνεχρῆται κατὰ τὸς τε-
λευτὰς ἡμέρας τοῦ ἐδιέξου θνήσκου
σὺμπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον,
καθὸτι ὁ Ἀλεξάνδρος ὑπῆρξε τῆς εἰ-
ρήνης ὁ πιστότατος φίλος, ὅσον οὐδεὶς
ἄλλος τῶν συγχρόων αὐτοῦ μοναρ-
χῶν, ἀσκήσας ἐπὶ ἀγαθῶ τῆς ἀνθρω-
πότητος τὴν ἀπεριόριστον αὐτοῦ ἰσχύν
καὶ ἐπιρροήν. Δὲν ἦτο Καίσαρ τις ἡ
Βοναπάρτης ὁ Ἀλεξάνδρος Γ', καίτοι
ἠδύνατο ἴσως, ἐὰν ὠρέγετο κατακτη-
σιων καὶ εἶχε φιλοπόλεμον χαρακτή-
ρα, νά ἐξισωθῆ ὡς πολέμιστος πρὸς
τοὺς μεγάλους ἐκείνους κατακτητὰς,
ἀλλ' ἐδοξάζθη, κατὰ σφῆν ἐκφρασίαν,
ὡς ἦτο ἐκείνων διὰ τὴν σῴφρονα
καὶ φιλεργνην αὐτοῦ πολιτείαν. Καὶ
ὅπως, εἰ νευμῆ του ἤρκει νά συντα-
ράξῃ τὴν οἰκουμένην καὶ ἐκ τοῦ τεύ-
ματος τούτου νά ἐπακολουθήσῃσι πα-
λιτικαὶ ἀσασατώσεις καὶ γυτίεις πο-
ταμῶν, αἵματος καὶ διαμείσμοι κρα-
τῶν, ἀλλ' ὁ σῴφρων ὄψω καὶ σθενα-
ρὸς μονάρχης ἀπηξίωσι νά ποιήτῃ
τὸ ἔκτα τούτου χάρι, τῆς εἰρήνης.
καίπερ οὐχὶ ἀπαξ προκληθῆς διότι ἐκ
ταύτης ἐγνώριζεν ὅτι ἐξήρηται ἡ ἀ-
ληθῆς ὑδαμιονία τῶν λαῶν, καὶ ἐβρι-
μάζοντο οἱ πολιτισμῆς καὶ προώθεν-

σαν αἱ ἐπισημῆς καὶ αἱ τέχνη ἀνε-
πύχθησαν εἰς αἰώνιον ἀγαθὴν, μὴ-
μην Αὐτοῦ.

Ἀλεξάνδρος ὁ Γ' εἶχε τὰς ἀρετὰς
ἐκείνας, αἰτίας ἐδραϊσθῆν ἐν τῆ καρ-
δία τοῦ λαοῦ τῆ ἀγάπῃ καὶ ἀμει-
ρυσιν ἐν αὐταῖς βωμῆς εὐλογίαν,
ἐφ' ὧν σπένδεται ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ
λαοῦ, θεωρῶν δὲ πρῶτιστον αὐτοκρα-
τορικὸν καθήκον τῆν ὑπὲρ τῶν κεινῶν
συμφερότων μέριμναν καὶ τὴν εὐδαι-
μονικῶν καὶ τῶν τῆς εὐρυτάτης αὐ-
τοῦ αὐτοκρατορίας μετὰ τῆς εἰρήνης τοῦ
σὺμπαντος κόσμου καθίστατο ὁσημέ-
ρην εὐργετικώτερος πρὸς τὴν ἀνθρω-
πότητα. Αὐστηρήτης καὶ ἀγαθότης
συνημνητῆς ἐπιξήλως ἐν τῆ
ψυχῇ τοῦ Ἀλεξάνδρου περιεβαλλόν
αὐτοῦ δι' ἀγάτης θεμβούσης καὶ ἐπι-
μακρῆ προήγαν ἐν τῆ συνειδήσει τῶν
λαῶν τὴν πρὸς Αὐτοῦ σέβας καὶ τὸν ἀ-
γῶν ὑπὲρ Αὐτοῦ ἐθουσιασμό.

Δικαίως λοιπὸν ἐκαίθη ἐνώπιον τοῦ
κόσμου ὡς ἡ σφαιρικώτερος μερὸς
τῆς ἰσχύος καὶ τῆς εἰρήνης, καὶ ὅτι
κατὰ εὐρωπαϊκὰ κράτη καθήκον ἔχουσι
νά τῶ εἶνε εὐγνωμονα ἐνώπιον τῆς ἐ-
στορίας, εἰ δὲ δικαιοτέρην ἐθεωρήθη
ὁ θάνατός Του ὡς οὐσὺγχημα δι-
εδίης.

Καὶ ὁ ἐλληρικὸς λαὸς συνομολο-
γῶν μετὰ τῶν ὑπῆκῶν τοῦ Αὐτοκρά-
τορος καὶ σὺμπαντος τοῦ πεπολιτισμέ-
νου κόσμου τὰς ἀρετὰς Αὐτοῦ καὶ συν-
αιθιχόμενος ἐπίσης ἐν τῶ θάνατῳ
Αὐτοῦ τὸ μέγιστος τῆς συμφορῆς, πεν-
θεῖ καὶ δέεται τοῦ Ἰψοῦ ὑπὲρ ἀ-
ναπαύσεως τῆς ψυχῆς Ἀλεξάνδρου
τοῦ Γ'.

Περὶ τοῦ Γαίρου ἐρακόμεθα εἰς ἐλληρικῶν
ἐλλῶν τὰ ἐπόμενα:

Ἀλεξάνδρος ὁ Γ' ἡ δευτερότοκος υἱ-
ὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἀλεξάνδρου Β' καὶ
τῆς πριγκίπισσας Μαξίμιλιανῆς —
Βιελμίνης — Αὐγούστας — Σορίας —
Μαρίης τῆς Ἰσσοῦς. Ἐγενήθη δὲ
τῆ 28 Φεβρουαρίου 1816. Νεώτατος
τῆν ἡλικίαν ἀνήλθεν εἰς τὴν ὑψίστην
ἀγῆν, καθὸτι ὁ ἀιδογῆς τοῦ θρόνου,
ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός του Νικόλαος,
κλήρῳ ομήτης τὴν ἀσθετικὴν κράσιν

τῆς ἰσχυρῆς του ἡθύνησε καὶ ἀπέθα-
νε κατὰ τὴν 12 Ἀπριλίου εἰς Νίκαι-
αν, ὅπου εἶχε μεταθῆ πρὸς ἀλλαγὴν
κλίματος.

Ἡ αὐτὴ ἡμέρας μετὰ τὸν θάνατον
τοῦ πατρὸς του κατὰ τὸ 1881 ἀνῆλ-
θεν εἰς τὸν θρόνον τῆς Ρωσσίας. Ἡ ἐ-
πιχρῆ ἡ τὸ κρίσιμος πλήρης κινδύνων
καὶ ὁ νέος αὐτοκράτωρ εἶχε μεγάλην
ἀποστολὴν ἐρχόμενος ὑπὸ τὰς τριμε-
ρῆς αὐτῆς συνθήκας. Ἄφρατε νά κατα-
σιγάτῃ ὅλην τὴν παραγῆν, νά ἀνορ-
θώσῃ ὅλην τὴν ἠθικὴν κατάστασιν,
ὅλην τὴν σύγχισιν τοῦ ἀπεράντου
κράτους του. Ἡ τὸ ἀποστολὴν φειδρά,
πλήρης κινδύνων, πλήρης δυσκολιῶν
Ἡ νεορὸς αὐτοκράτωρ ἀνεδιέγη τὴν
ἀπερρῆλη αὐτῆν, τὸ δύσκολον αὐτὸ
ἔργον καὶ τὸ ἐπέτελεσεν ἀνευ δισταγ-
μῶ καὶ ἀσταθείας. Ἡ Ρωσσία εὐρην
ἐν αὐτῷ κῆρῳ ἀτάξῃ αὐτῆς.

Εἰς τὰς τελευταίας ὥρας τῆς ζω-
ῆς του, ὁ πρεσβύτερος ἀδελφός του, ὁ
Τζαρέβιτς Νικόλαος, εἶπε πρὸς τοῦ
διαδόχου του: Ἡ αὐτοκρατορία δὲν
ἐκτελεσθή ἐκ τοῦ θανάτου μου. Ἡ
καίσις ὅστις θά μὲ διαδεχθῆ ἐπὶ τοῦ
θρόνου, ἔχει ψυχὴν εὐλαρικὴν καὶ κα-
ύρην τῆς σοφίας. βλῆπει καίσις εἰς
το βίθος τοῦ βλαμμικῆτος, τοῦ στα-
θιρῶ καὶ διαυγῆς ὡς χρυσάλλου.

Ἡ αὐτοκράτωρ Ἀλεξάνδρος ἦτο ὁ
φειδότερος ἀνθρώπος τοῦ βιαιλείου.
Ἡμῶν γλυκύτατος καὶ συγχρόως
σταθερώτατος ὄψω. ἤηλε Ἡ γὰρ με
ἀληθῆ ἔρωτα τῆν δικαιοσύνην καὶ
τὴν ἀληθειαν, ἀπερρῆξίετο δὲ τὸ
ψεῦδος καὶ ἐθουσίαζε τὰ πάντα ἐμπρο-
σθεῖ τοῦ καθήκοντος.

Ἐνυμνήθη τὴν 28 Ὀκτωβρίου τοῦ
1894 τὴν Δανὴν πριγκίπισσαν Σορίαν
φρειδερίκου Λάγμαρ, θυγατέρα τοῦ
βιαιλείως τῆς Δαμιαρκίας καὶ τῆς
βιαιλισσοῦς Λουίζης, ἥτις ἐκτρώθη
ἀρθέδωξίς καὶ ἔλαβε τὸ ἔνυμα τῆς
Μαρίας Θεοδωρόδως. Παρῆλθεν ἀπὸ
τὸν γάμον τοῦ Ἀλεξάνδρου Γ' ἕως σῆ-
μῆν ὀλόκληρον τέταρτον αἰῶνα καὶ
ποτὲ οὐτε μίαν ἡμέραν. οὐτε μίαν ὥ-
ραν δὲν διεστρεύθη ἡ εἰρήνη τοῦ ζεύ-
γους. Σπάλλον ὑπόδειγμα οἰκογενείας.
Ἡ Γαίρος ἐπίστευε ἀκράδάντως
εἰς τὴν Χριστιανικὴν Ἐκκλησίαν. Ἡν

πεπεισμένος ὅτι ἡ ἀληθῆς Χριστιανο-
σύνη ἐγκρατεῖ ἐν τῆ ὀρθοδοξία καὶ ὅτι
εὐσιώδες μέρος τῆς ἀποστολῆς του εἶνε
νά ἐπιστρέψῃ ἔθλους τοὺς ὑπῆκούς του
εἰς τὴν ποίμνην τοῦ Χριστοῦ. Ἐντεῦ-
θεν παρώτρυνεν ὅλους τοὺς ἄλλους
Χριστιανούς νά προσέλθωσιν εἰς τὴν
Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν.

ΚΡΙΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΣΑΡΟΥ

Ἡ πρωθυπουργὸς τῆς Ἀγγλίας ὁ-
μιλῶν εἰς συνέλευσιν Βιρμῆγῶν εἶ-
πε τὰ ἑξῆς περὶ τοῦ Γαίρου. «Ἡ Ἀγ-
γλία ἐν τῶ παρελθόντι ἔγχε πολλὰς
αἰτίας διενέξεων μετὰ τῆς Ρωσσίας.
Ἀλλὰ πάντες ἐκείνοι, οἵτινες κατὰ
τὴν τελευταίαν Ἰβητίαν παρεκολού-
θησαν τὰ πολιτικὰ πράγματα κατα-
νοοῦσι τὸ χρεὶος τῆς εὐγνωμοσύνης, ὁ-
περ ἡ Ἀγγλία ἐραίκε πρὸς τὸν Αὐτο-
κράτορα.»

Καὶ κατωτέρω ἐμιλῶν περὶ τοῦ
Γαίρου ἐπιλέγει: «Δὲν πρέπει βεβαίως
νά κατατάξωμεν αὐτόν εἰς τὸν ἀριθμὸν
τῶν μεγάλων κατακτητῶν τῆς γῆς,
ὡς ἡ ἱστορία ἀρνηταί ὑπὲρ τὸ ὄψω.
ἴσως τὰ συμβῆτα, ἀλλ' ἡ εἰρήνη ἐ-
σχεν ἐπίσης τοὺς ἡρώας τῆς ἐπίσης
ἐνδόξους καὶ δημοτικούς, ὅσον οἱ τοῦ
πολέμου. Ἡ τὸν ἐποψῆν ταύτην ὁ
Αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσσίας θά ἀπολαύ-
σῃ ἐκ τῆς ἱστορίας τούτου διέξαν, ὅσον
ὁ Καίσαρ ἡ ὁ Ναπολιόν ὡς πολέμι-
σταί. Ἡ θάνατος αὐτοῦ θά ἀρη τὴν
μεγαλειέταν ἐγγύησιν περὶ τῆς εἰρή-
νης τοῦ κόσμου.»

Ἡ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολι-
τειῶν κ. Κλέβελανδ ἐνώπιον πολ-
λῶν ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου ἐξερρά-
σθη ὡς ἀκολουθῶς περὶ τῆς ἀσθενείας
τοῦ Γαίρου. «Θεωρῶ τὸν θάνατον τοῦ
Γαίρου ὡς οὐσὺγχημα διεθνές. Οἰσι-
δήποτε καὶ ἂν εἶνε οἱ ἐσωτερικοὶ περι-
σπασμοὶ τοῦ Κράτους του δὲν ἐλαττοῦ-
σι τὸ γεγονός ὅτι ἐνώπιον τοῦ Κόσμου
ὁ Γαίρος εἶνε ἡ σημαντικώτερος μερὸς
τῆς ἰσχύος καὶ τῆς εἰρήνης. Τὰ εὐρω-
παϊκὰ ἔθνη ἔχουσι καθήκον νά τῶ εἶνε
εὐγνωμονα ἐνώπιον τῆς ἱστορίας.»

ΧΕΙΡΕΣ, ΧΕΙΡΕΣ, ΧΕΙΡΕΣ

Συντελεστικόν εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Κύπρου εἶνε καὶ ὁ πολλαπλασιασμός τῶν ἐργατικῶν χειρῶν ὡς γνωστὸν, ἢ νῆσις ἡμῶν ἀραιοῦς ἔχουσα τοὺς κατοίκους ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἔκτασιν αὐτῆς, ἔχει πλείστους γαίας ἀκαλλιεργήτους καὶ χέρτους, διότι οἱ νῦν ὑπάρχοντες κάτοικοι αὐτῆς δὲν ἐπιχειροῦσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν κεκτημένων εὐδὲ δύνανται νὰ ἐπεκτείνωσι τὰς ἰδιοκτησίας αὐτῶν. Ὅρη ἐλα ὑπάρχουσιν ἀνευ δένδρων, γαίαι γόμμοι καταλείπονται ἀνευ καλλιέργειας, ὕδατα ἴσως ρέουσιν ἀνευ χρησιμότητος καὶ ἡ ἐργασία ἐν γαίᾳ ὑπερτιμᾶται διὰ τὴν ἀνεπάρκειαν ἐργατικῶν χειρῶν. Ἡ αὐξήσις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν κατοίκων συνεπάγεται πλὴν τῶν ἀπὸ τῆς ποικίλης καλλιέργειας τῆς γῆς ἀγαθῶν καὶ ἄλλα πολὺ μεγαλύτερα καὶ χρησιμὰ εἰς τὴν εὐπραγίαν τοῦ τόπου. Ἡ ἀρθρία τῶν προϊόντων καὶ μετ' αὐτῆς ἡ ποικιλία τῶν ὑποδομηθῆσιν τῶν ἰδρύσιν βιομηχανικῶν ἐργαστηρίων ταῦτα εὐχόμενος διὰ τοῦ τόπου κινούμενα καὶ ὑπὸ τοῦ πολλοῦ πληθυσμοῦ βυθισόμενα πῶς δύνανται νὰ εὐδαιμονήσωσι καὶ νὰ ἐνθαρρύνωσι τὴν τε γεωργίαν καὶ τὰς τέχνας. Ὡς ἔχει σημεῖρον ἡ Κύπρος, ὑπὸ τὰς συνθήκας, ὅρ' ἂς εὐρίσκειται ὁ τόπος θάγωνιᾳ μόνον καὶ χωρὶς νὰ ἐνθουθήσῃ ποτὲ νὰ ἀλλάξῃ καὶ νὰ εὐεκτήσῃ.

Ὁ Κύπριος ἐν γένει εἶνε φιλοπονώτατος, ἀλλὰ δὲν ἐπαρκεῖ εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν εὐρόρων γαιῶν, ἂς εἰς αὐτὸν ἐδώρητατο ἢ φῶσις τοῦ πατρῴου ἐδάφους. Ἐρίεται τῆς ἐργασίας καὶ μὴ βεβαίως ἀπογοηστῶς ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας αὐτοῦ, ἀλλ' ὀλίγοι αἱ χεῖρες, μικρὰ αἱ δυνάμεις καὶ φθίνουσιν διὰ τοῦτο ἀναλίσκονται, ἐλάχιστα εἰς αὐτὸν ἀποδίδουσαι, ὡς εἴπερ ποτὲ ἀποδεικνύει καὶ ἡ ἐνεστῶσα οἰκονομικὴ δυσπραγία, κατ' ἣς ἄλλως μὲν ἔπαρκεν, ἐπιμονῆς καὶ ἐγκαρτερήσεως ἀνεπιβέβηται ἢ τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἀκαταπόνητος φιλοπονία.

Ἐάν ὑπῆρχον ἐν τῷ τόπῳ χεῖρες πολλαί, θὰ ἠδυνάμεθα κατὰ πολὺ εὐχερέστερον ἢ σήμερον νὰ καλλιεργώμεν ποικίλα εἶδη καὶ ἡ ταχύτερα αὐτῶν ἢ ἡ τῶν νῦν κυπριακῶν προϊόντων κατανάλωσις θὰ ἐκθύριζε τὸν τόπον κατὰ τοὺς σημερινούς μάλιστα καιρούς, καθ' ὅς τῆ δυστυχία ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀρ' ἐβδουμάδας εἰς ἐβδουμάδας ἐκτυλίσσεται φρικαλεώτερα πρὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ παρατηρητοῦ. Γνωρίζομεν, ὅτι τινὲς τῶν Κυπρίων γεωργῶν ἐπέδωξαν εἰς τὴν καλλιέργειαν ποικίλων εἰδῶν, καὶ ἐρέτος ἢ ἐξαγωγῆ τοῦ ἀνήσου καὶ τοῦ σπασίμου λόγῳ χάρην θὰ ὑπερβῆ τὴν ἐξαγωγή τῶν προγενεστέρων εἰδῶν, ἀλλὰ εἰς τοῦτο προδόντες οἱ φιλόπονοι γεωργοὶ ἠναγκάστηται νὰ ἐλαττώσωσιν ἐν πολλοῖς

ἄλλας αὐτῶν ἐργασίας, αἵτινες ἐνθά ἦσαν βεβαίως ἐπίσης ὡς αἱ νέων προσδοφῆροι, ἀλλ' εἰς αὐτοὺς θὰ ἦσαν ἀναγκαῖαι καὶ ὠφέλιμοι. Ἐπαινοῦμεν τὸν ζῆλον καὶ ἐπιχειροῦμεν τὴν ἐργασίαν τῶν ἡμετέρων γεωργῶν προτρέποντες αὐτοὺς νὰ ἐπιδικώσωσι κατὰ τὰς γεωργικὰς ἐργασίας τὴν ποικιλίαν τῶν εἰδῶν καὶ νὰ φροντίζωσι πολὺ συγχρόνως ὑπὲρ τῆς δειροφυτείας καὶ δειροκομίας, ἀλλ' ὅποια θὰ ἦσαν ἀποτελέσματα τῆς προθυμίας καὶ τῆς φιλοπονίας, ἐάν ἐξυπηρετοῦντο αὐτὰ ὑπὸ χειρῶν διπλασίων ἢ καὶ τριπλασίων τῶν τῆς σήμερον; Πρὸς τοὺς ἄλλοις, ἀτινα ἠδύναντο νὰ ὀρθώσωσι τὴν οἰκονομικὴν θέσιν ἡμῶν, ἀναγκαῖον εἶνε νὰ προστεθῇ καὶ ὁ πολλαπλασιασμός τῶν χειρῶν.

Ἐπὲρ τῆς ἐν τῇ νήσῳ ἐγκαταστάσεως ὁμογενεῶς τοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ στοιχείου, διακρινόμενου ἐπὶ ἴση πρὸς τὴν ἡμετέραν ἐργασιακότητα, ἂς εἴπωμεν δὲ καὶ φιλονομίαν, ἀρ' εἶνε αὕτη γνώρισμα τῶν εὐνοήτων, ὡστε ἀποθῆ ἀπὸ τοῦ τόπου τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις—διὰ τὴν εὐδαιμονίαν ἴσως καὶ τοῦτο τοῦ τόπου—νεμίζομεν, ὅτι δύναται τὸ παρ' ἡμῶν Νομοθετικὸν σῶμα νὰ ἐνεργήσῃ τὰ δεόντα, διὰ νόμου, ἐξισορροζήσας τὴν ἐγκατάστασιν μόνον στοιχείου ὁμογενεῶς πρὸς τὴν πλειονότητα τῶν κατοίκων τῆς Νήσου.

Οἱ ἡμέτεροι βουλευταὶ δὲν ἀμφιβόλλομεν, ὅτι πολὺ κατὰ τὴν προσεγγίση σύνοδον θὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψιν αὐτῶν καὶ τὴν δυσχερῆ οἰκονομικὴν θέσιν τοῦ τόπου καὶ οἱ ὑπὲρ αὐτῆς θὰ πράξωσιν, ὅτι ἡ φιλοπαρτία καὶ τὸ καλῶς νοούμενον συμφέρον τῆς Κύπρου ἐπιβαλλοῦσιν.

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΕΝ ΚΥΠΡῳ.

Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἀσχολεῖται εἰς ἀνασκαφὰς ἐν Κύπρῳ ὁ γερμανὸς Μάξ Γερὰλς Ρίχτερ, ὅστις εἰδικῶς ἐνέκυψεν εἰς τὴν μελέτην τῶν κυπριακῶν ἀρχαιοτήτων. Ἐσχάτως ἀνέσκαψε τὰς φουὰς τινὰς περὶ τὸ Ἰθάλιον, τοῦ ὁποῦ αἱ νεκροπόλεις ἐγκρύπτουσιν εἰς φάινεται, πολυτίμους θησαυρούς, μὴ ἐξεντληθῆσιν ἐκ τῶν ἀπὸ τριάκοντα καὶ πέντε ἐτῶν περίπου συχνώτατα γινομένων ἀνασκαφῶν ὑπ' ἀρχαιολόγων καὶ ἀρχαιοκαπήλων παντοίας προειδέσεως.

Τὰ πρῶτα τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ ἀνεκοίνωσεν ὁ Γερμανὸς ἀρχαιολόγος δι' ἐπιστολῆς τοῦ πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς ἐν Βερολίνῳ ἀνθρωπολογικῆς ἐταιρίας Βίργωφ, γροφείτης μὲν περὶ τὰ τέλη Ἀπριλίου, περὶ τῆς θείας δ' εἰς τὸ τελευταῖον τεύχος τῶν πρακτικῶν τῆς ἐταιρίας.

Ἐν τοῖς πλείστοις τῶν τάφων εὐρέθησαν κτερίσματα, πρὸ πάντων πηλινα ἀγγεῖα τῶν παλαιωτάτων κυπριακῶν, ὧν τινα ἐκισμοῦντο διὰ τοῦ ζ.

τοιδοῦς σταυροῦ, συνήθους κοσμημάτων ἀγγείων τοῦ δεκάτου αἰῶνος π.Χ. μέχρι τοῦ ἐβδουμάτου πλὴν τούτων εὐρέθησαν καὶ τινα ὑάλινα κοσμηματα, πόρπαι κλπ. Μεγίστη ζῆλος τοῦ διαίτητα ἐν τοῖς τάφοις ἐκείνοις ἔχουσι καὶ τὰ εὐρεθέντα ὅσα τῶν νεκρῶν, τῶν ὁποίων ἡ μελέτη ἐνδιαφέρει τὰ μάλιστα τοὺς ἀνθρωπολόγους. Τὴν ἐν τοῖς τάφοις θέσιν αὐτῶν ἐσημείωσεν ἀριθμῶς ὁ γερμανὸς ἀρχαιολόγος, πολλὰ δὲ κρανία καὶ ἄλλα ὅσα διετήρησε διὰ τῶν καταλλήλων συσκευῶν, ὅπως ἀποστείλῃ πρὸς μελέτην εἰς Βερολίνον.

Τὸ περιεργότατον εἶνε δὲ ἐν τοῖς ἀνασκαφῆσι τάφοις ὁ τρόπος τῆς ταφῆς εἶνε πολλῶν διάφορος τοῦ συνήθους ἐν Κύπρῳ καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἄλλαις ἑλλ. χώραις καὶ δὴ παντελῶς βάρβαρος. Οἱ νεκροὶ δὲν ἐκάοντο, ἀλλ' ἡ κατετίθεντο ἀκέραιοι ὀρίζοντες, μὴ ἐμβολόμενοι εἰς ξυλίνην ἢ λιθίνην λάρνακα, ἢ διεμελιζόντο. Τὰ δὲ ὅσα ἀποκαθαίρομενα τῶν σκευῶν εὐχὴ ἐντελῶς κατετίθεντο ἐν πηλίνῃς ἀγγείοις.

«Νεολόγος.»

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Ο ΝΕΟΣ ΤΣΑΡΟΣ.

Δύο ὥρας μετὰ τὸν θάνατον Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' γράφει ἡ «Ἀμάθεια», τὰ στρατεύματα ἐν Πειρουπόλει καὶ πανταχοῦ τοῦ ρωσικοῦ κράτους ὡς καὶ τὰ πληρώματα τοῦ στόλου, εἰδόμενοι ὄρκον πιστεως εἰς τὸν νέον αὐτοκράτορα Νικόλαον τὸν Β', συνήλθον δὲ ἀπαντες οἱ μεγάλοι δούλοι ἐν τῇ αἰθούσῃ τῶν ἀνακτόρων καὶ ἀεγνώρισαν τὸν Νικόλαον ἀρχηγὸν τοῦ οἴκου Ρωμανῶν.

Ὁ νέος Τσάρος ἀγεί νῦν, τὸ 26 ἔτος τῆς ἡλικίας του.

Ἀρ' ἡς ἐγνωσθῆ ἐνταῦθα ὁ θάνατος τῆς Α. Μ. Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ', τὸ ἐνταῦθα Γαλλικὸν Προξενεῖον ἔχει μεσίσει τὴν σημαίαν του, ἀπὸ τῆς τετάρτης δὲ καὶ τὸ Ἑλληνικόν.

Ἡ εἰδήσις ὅτι ὁ Νέος Τσάρος ἐτέλεσε τοὺς γάμους του πρὸ τῆς τελευτῆς τοῦ πατρὸς του ἐν ἔχειται ὑποστάσει.

Κατὰ τὴν προσεγγίση σύνοδον τοῦ Νομ. Συμβουλίου θέλει συζητηθῆ νομοσχέδιον «περὶ ἀντικαταστάσεως τῆς ποινῆς τῆς φυλακίσεως διὰ τῆς μαστιγώσεως εἰς πταίστας μείρακας», ἔχοντας ἡλικίαν εὐχὴ ἀνωτέρων τῶν 15 ἐτῶν. Τὸ μέτρον τοῦτο εἶνε βαρβαρότατον καὶ τυραννικώτατον. Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι θ' ἀπορριφθῆ διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφίας.

Τὴν παρούσαν ἐβδουμάδα ἔπεσαν ἐ-

φθονοὶ καὶ ῥαγδαίαι βροχαί, ποταμοὶ σαιδαφιλῶς τοὺς ἀγρούς.

Τὴν παρελθούσαν τρίτην κατέπλησεν ἐνταῦθα τὸ ἐκ Συρίας αὐστριακὸν ἀτιμολοῦν, τὴν δ' ἐπέσταν τάρτην τὸ ἐκ Σμύρνης καὶ τὸ γαλλικὸν «Gironde».

Διὰ τοῦ ἐκ Συρίας ἀσπλευτῶν αὐστριακοῦ ἀτιμολοῦ ἀνεχώρησε εἰς Ἱερσόλυμα ὁ Πανασιώτατος ἀρχιεπίσκοπος Κίος Κύριλλος, τῶς ἀχειριστῆς τοῦ ἐν Λευκωσίᾳ ἀγιοταρχεῖκος Μετοχίου Ἀγ. Χρυσόστομου. Ὁ Κύριος Κύριλλος κατὰ μακρὸν διάστημα τῆς ἐν Κύπρῳ διαμονῆς του διεκρίθη ἐπὶ δεξιᾷ ἐκπληρώσει τοῦ ἀνοτεθέντος αὐτῷ ὑψηλοῦ καθήκοντος, ἐρ' ὧ καὶ προσεκτῆσαι τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὸν σεβασμὸν τῶν Κυπρίων.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτιμολοῦ ἀνεχώρησεν εἰς Ἰόππην ὁ ἡμέτερος φίλος καὶ Ἰάκωβος Πετριδης, ἰατρός.

Τὴν παρελθούσαν κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ καὶ Παντελῆ Γεωργίου μετὰ τῆς δεσποινίδος Μαρίας Ἰωαννίδου. Τῶς μετῴμις εὐχόμεθα τὸν συζυγιακὸν βῆμα εὐδαίμονα.

Ἐπὲρ τοῦ θανάτου τοῦ Γαστροῦ δ' ἐδὲθη μετ' ἐπιτίτῳς ἢ φήμη ὅτι ἡ ἀσθένειά του ὄφελετο εἰς τὴν πρεβιῶν γιομῆτην κατὰ τριτοῦν τοῦ ἀυτοκράτορος κροῦ τράινου τοῦ Βόρκι, ὅπερ ἐκράτισε τὸ εἶνα σῶσθαι τὴν αὐτοκράτειραν Ἐλένην δ' ὅτι ἔκτοτε οὐδέποτε ἦσθαι θη ἐκ τῶν ἐντελῶς καλῶν, καθ' ὅτι ἰπέστη ἐσωτερικὴν βλάβην.

Ἐπὸ δριμυίας προσβληθείσα νόσο παρεδῶκε τὸ πνεῦμα τὴν ἐσπέραν τῆς παρελθούσης κυριακῆς ἐν ἡλικίᾳ 4 ἐτῶν ἡ ἡμετέρα συμπολιτίς.

ΒΑΛΕΝΤΙΝΗ Π. ΦΑΤΤΑΛΑ, καταλιπεῖσα εἰς βελούτατον πένθος ὄζυγον, τέκνα καὶ πολυαριθμούς συγγενεῖς. Ὁ πρῶτος καὶ σκληρὸς οὗτος θάνατος τῆς ἀτυχοῦς Βαλεντινῆς συνείκησε σφόδρα τὴν ἡμετέραν κοινωσίαν, καθότι ἡ μακαρίτης περιεκοσμεῖτο ὑπὸ ἀρετῶν, αἵτινες καθίστων αὐτὴν ἀξίαν πάσης ὑπολήψεως, σεβασμοῦ καὶ ἀγάπης. Ἡ κηδεῖα αὐτῆς ἐγένετο τὴν ἐπέσταν περὶ ὠραν 11 η π.μ. ἐν τῷ ἐν Ἀράνακι ναφ τῶν Καθολικῶν, κατ' αὐτὴν δὲ προσήλθο πολλοὶ τῶν ἐγκρίτων πολιτῶν, τιμῶν τὴν ἀγαθὴν μνήμην τῆς μετastάσης.

Ἐκφραζόντες τὰ εἰλικρινῆ καὶ ἐκ κάρδια ἡμῶν συνλυπητήρια πρὸς τὸ ἀπαρμυνητοῦς συγγενεῖς τῆς κατ' ἡ ἀγαθῆς Βαλεντινῆς διέμεθα ὅσα ὁ ἴψιστος καταταξῆ τῆ ψυχὴν αὐτῆς, ἐθελ οἱ θεοὶ ἀπαύσονται!

Τῆ προσεγγί τετάρτη 2) 14 Νοεμβρίου τελείται μνημότυον ἐν τῷ ναῷ Terra Sancta περὶ ὧρον θῆν ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τῆς πολυκλαύστου συζύγου, μητρὸς, ἀδελφῆς καὶ πεθερᾶς ἡμῶν

ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ Η. ΦΑΥΓΑΛΑ. Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι ὡς καὶ πάντες οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην τῆς μακαρίτιδος, ὅπως περιστώσιν εἰς τὴν ἐπιμνημότυον ταύτην τελετῆν.

Ἐν Δάρνακι τῆ 2) 8 Ἰουλίου 1894. Οἱ βρυσηνοὺς συγγενεῖς.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Φέρεται εἰς γνώσιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὅτι τὸ ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Ζυμπουλάκης Βασιλειάδης καὶ Σια ἐν Δάρνακι κατάστημα διαλύεται καὶ ὅτι τὰ τῆς διαλύσεως ἐπεφορτισθῆ ὁ κ. Λουκάς Στίνης.

Δάρνακι τῆ 7 Ἰουλίου 1894.

Ἡ ὑπὸ τῶν κ.κ. Γ. Μ. Κωνσταντινίδου καὶ Ι. Ιωαννίδου ἐκπονηθεῖσα «ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΚΥΠΡΟΥ», πρὸς χρῆσιν τῶν δημοτικῶν σχολείων, εὕρισκεται πρὸς πώλησιν παρὰ τοῖς ἰδίοις, καὶ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ τῆς «Αἰγιεῖας» ἐν Λεμεσῶ.

Τὸ βιβλίον τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων καὶ πλείον τυπογραφικῶν φύλλων, τιμᾶται δὲ ἐν τῷ βιβλιοπωλείῳ.

Ὁ γνωστός παρακλιόζης τῆς Λίβυας ἠνοῖξε πάλιν τὸ βουκολόχον στόμα του καὶ ἐξήμεσεν ὅσας ὕδρες ἠδύνατο ν' ἀρυσθῆ ἐκ τοῦ ἰδιωτικοῦ βίου του. Ἀγνοεῖ φαίνεται, ὅτι βλάξ καὶ θεόκαυτος εἶνε ὅστις ἐθελουφλεῖ ἐπὶ λεπτοτάτων ζητημάτων, γινόμενος οὕτω τὸ ἀντικείμενον τοῦ γενικοῦ οἴκτου καὶ γέλωτος καὶ τολμᾷ ὁ γαμένος ν' ἀποκαλῆ τοὺς ἄλλους τοιοῦτους.

Πληροφόρηθη ὅτι κύριός τις προτίθεται νὰ ἐκδύσῃ πολύτομον ἔργον ὑπὸ τὸν τίτλον καὶ πράξεις του. Ἐν αὐτῷ θὰ πραγματεύηται διάφορα ὑψηλὰ θέματα, πρὸς τοῦτοις δὲ καὶ τὸ περὶ ἐπιτοκίας (εἰς μίαν πρόσφατον δικήν) τὸ περὶ ὑπὸ βασιλείας (ποῦ εἶμαι; ποῦ εὕρισκονται;) τὸ περὶ πωλήσεως τῆς συνειδήσεως (ἀντὶ τῶ ἀργυρίου) καὶ τὸ περὶ βιαρομαχίας!!!

Ο ΝΕΟΣ ΤΣΑΡΟΣ

Νικόλαος ὁ Ἀλεξάνδρου εἰς γεννήθη τῆν 18 Μαρτίου 1868.

Τὸν βλέπω ἐπὶ ἱππηλατοῦντα, παρὰ τὴν πλευρὰν τοῦ πατρὸς του, ἐν μεγάλῃ σελῆνι καὶ ἦν στιγμὴν ὁ εἰ-

ος αὐτοκράτωρ διέβαινε τὴν πόλιν τῆς Ἰβέρης, ὅπως σπερθῆ μετὰ τῆς πομπῆς, περὶ ἧς οὐδεμία Βασιλικὴ Αὐλὴ τῆς Εὐρώπης ἠδύνατο καὶ νὰ σχηματίσῃ ἰδίαν. Ἐκτοτε παρήλθον ἑξήδεκα καὶ ἡμισυ ἔτη.

Ὁ νέος Τσάρος εἶμιναι μικρὸς, ὡς ἄλλα τὰ τέκνα τοῦ μακαρίτου πατρὸς του, αἶμα ὁμοιάζουσι μᾶλλον πρὸς τὴν μητέρα του, Ἰακύνθην καὶ μελέχρουν, ἀλλ' ἐχέουσιν συμπαθητικὴν καὶ εἰς ἑπακρον γλυκεῖον φυσιογνωμίαν. Ὁ νέος Τσάρος ποσῶς ὁμοιάζει πρὸς τὸν πατέρα του Ἀλεξάνδρον τὸν Γ', οὔτε πρὸς τὸν πάππον του Ἀλεξάνδρον τὸν Β', οὔτε πρὸς τὸν πρόπαππὸν του Νικόλαον τὸν Α'. Ὁμοιάζει τῆ μητρὶ του ἡ μάλλιν τῷ πρεσβυτέρῳ υἱῷ τῆς ἐκ μητρὸς θείας του, δηλ. τῷ Γερμανῶ ἐξαδέλφῳ του, ὅπου τῆς Ἰβέρης, ὅστις εἶνε ὀλίγον τι μεγαλύτερος αὐτοῦ.

Ἡμέρας τινὰς μετὰ τὴν στέψιν τοῦ πατρὸς του τὸν βλέπω πάντοτε ἔριππον ἐπιστρέφοντα ἐκ τῆς μεγάλης ἐπιθεωρήσεως τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς. Νομίζω ὅτι ὁ ἱππεὺς καὶ ὁ ἵππος ἦταν ἐξ ἑαυτοῦ εὐχαριστημένοι διότι ἐτελείωσαν τὴν καταναγκαστικὴν ἔργασίαν των.

Τὸ μικρὸν τοῦτο ἄνθος τοῦ βορρᾶ, τὸ ὁποῖον ἤχησε κατὰ τι νὰ σχηματίσῃ, ἐξέλαμψε, ἀσμεῖα, μετὰ τῆς ἐπιτοκίας τῆς ρωσικῆς βλαστῆσεως. Ἡ ἐκφρασις «βλέπειν τὴν βοτάνην βλαστάνουσαν» δὲν εἶνε φαντασία ἀλλὰ πραγματικότης. Ὅτι ἡ αἰεὶς διαδέχεται, ἐλεῖ κατω, τὸν χειμῶνα, παρὰ γὰρ τὸν τρόπον τινὰ εἰς κράτος εἰς ὅλην τὴν γῆν καὶ ὁ χειμῶν ἀναβλύζει τὸτον πλουσίως καὶ τόσον ταχέως, ὥστε ἀπὸ τῆς ἐπέρας μέχρι τῆς πρωίας ἡ βοτάνη διπλασιάζεται καὶ κλάδοι τῶν δένδρων ἐπιμακρύνονται κατὰ τρόπον αἰθρητοῦ εἰς τὴν ὄρασιν. Οὕτω καὶ ὁ Νεὸς Τσάρος διὰ μίαν ἡμέραν:

Ὁ Τσάρεβιτς ὑπὸ τοῦ πατρὸς του παρακινουμένος ἀπεφασίσει νὰ κάμῃ τὸν γυμναστικὸν ἔρανον.

Ὅθεν ἀνελθόντων ἐκ Πετροπόλεως τῆν ἐξέστην ἡμέραν τοῦ Νοεμβρίου 1890 καὶ ἐσταμάτησεν ἐν Βιέννῃ, ἔλαβεν αὐτοκράτωρ Φραγκίσκος Ἰωσήφ πομπῶδες ὑπεδέχθη αὐτόν. Ἐκ Βιέννης κατέβη εἰς Τερνέστιν, ὅπου ἐπεβίβασθη ἐπὶ τοῦ Ραμιάλ-Αζονα μετὰ τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου, ἀδελφῆς Ἰακύνθου καὶ ὠραίου ὡς Ἕλληνας κατὰ τοὺς ἠρωϊκούς χρόνους.

Μετὰ τὴν Τερνέστιν προσήγγισεν εἰς Πειραιᾶ καὶ διαφόρους ἄλλους λιμένας ὁ τελευταῖος λιμὴν, εἰς ὃν προσήγγισεν ἦτο εἰς τὴν τῆς Ἰαπωνίας. Ἀρξάμεθα εἰς Ἰαπωνίαν ἀπεβίβασθησαν ὅπως ἐπισκερῶσιν τὴν πόλιν κίον ἀρχαία πρῶτεύουσαν τῆς Ἰαπωνίας.

Κατὰ τὴν ἐκ Κίον εἰς Ὅσον πρῶ-

ρεῖαν τοῦ μικροῦ δεῖν ἀπέβησεν. Ἐυρίσκειτο ἐπὶ μίαν τῶν Ἰαπωνικῶν ἐλαφρῶν ἀμαξῶν, ἀστίνας εἶδμεν ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν ἐκθεσιν τοῦ 1889, καὶ ἐπὶ τῶν ὀπείων πᾶσαι οἱ Παρισίναί ἠθέλησαν νὰ ἀναβῶσιν. Εἰς τῶν ἀνθρώπων τῆς Ἰαπωνικῆς ἀστυναμίας, ἐπιφορτισμένους νὰ συνοδεύῃ τὸν Νέον Τσάρον, ἐκτύπησεν ἀξίως διὰ τῆς σπάθης τὸ ὀπίσθιον μέρος τῆς κεφαλῆς του. Χάρις τῆ ἐτοιμότητι τοῦ πνεύματος καὶ τῆ εὐστοχίᾳ καὶ δεξιότητι τοῦ πρίγκηπος Γεωργίου ὁ Νεὸς Τσάρος ἐσώθη.

Μετὰ τὸ ἐπεισόδιον τοῦτο ἔπερ παρήγαγε τόση ἐντύπωσιν ἐν Εὐρώπῃ, οἱ περιηγηταὶ ἀφίκοντο εἰς Πετροπόλιν. Νικόλαος ὁ Β' εἶνε ὀξύνους καὶ ἀξίως νὰ κυβερνήσῃ σήμερον τὸ ἀπείρακτου κράτος τῆ Ρωσσίας, ἔχων ὡς παράδειγμα τὸν μακαρίτην πατέρα του Ἀλεξάνδρον Γ'.

Ὁ Τσάρεβιτς οὐ μόνον ἐπεσκέψθη τὴν Ἀσίαν ἀλλὰ καὶ τὴν Γερμανίαν, Αὐστρου-ὀγγαρίαν, Ἑλλάδα, Δανιμαρκίαν, Ἀγγλίαν. Ὁμιλεῖ τὴν Δανικὴν γλῶσσαν, τὴν Γερμανικὴν, τὴν Ἀγγλικὴν, Ἑλληνικὴν, καὶ Γαλλικὴν. Αἱ περιστάσεις δὲν τῷ ἐπέτρεψαν νὰ ἐπισκερῶσῃ τὴν Γαλλίαν, ἦν ὁ πατήρ τὸν Ἀλεξάνδρος Γ' ἐδιδόχεν αὐτῷ νὰ ὑπεραγαπᾷ.

Ἄλλ' ὅτι ἀποδεικνύει, ὅτι οἱ ἰδέαι τοῦ ἔχουσιν εἰσῆγησιν τῶν νεωτέρων χρόνων, εἶνε ὅτι ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν, ἐνθα ἐφιλοξενήθη, ἡ Ἀγγλία μᾶλλον κατεγοήτευσεν αὐτόν. Τὰ ἦθη τῆς, τὰ ἐκπαιδευτήριά τῆς, τὰ ἔργα τῆς, γίνονται αἷμα τοῦ θαυμασμοῦ τοῦ Νέου Τσάρου. Ἡ Ἀγγλία θέλει πραγματοποιήσῃ τὸ πρόβλημα τοῦτο, ὅπερ φαίνεται ἀπραγματοποιήτον, νὰ εἶνε ἡ καλύτερα τῶν μοναρχιῶν καὶ ἡ καλύτερα τῶν δημοκρατιῶν.

Ὁ Νεὸς Τσάρος ἐξέπληρωσε μόνον μίαν στρατιωτικὴν ἀποστολήν. Ἀνεπλήρωσε τὸν πατέρα του εἰς τὴν ἐπιχειρῶσιν πομπῆν τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου Α'. Ἦκουσα νὰ διηγῶνται ἐν Μόσχῃ, ὅτι οἱ δῆμαρχοι τῆς αὐτοκρατορίας ἐλθόντες νὰ τῷ ζητήσωσι μετ' ὅλων τῶν περιρράσεων τοῦ πρωτοκόλλου, καὶ τι ὡς θεμελιώδη νόμον τοῦ κράτους, ἔλαβον παρ' Ἀλεξάνδρου τοῦ Γ' τὴν ἐξῆς ἀπάντησιν: «Μὴ μοὶ ὁμιλήσῃ πλέον περὶ τοῦτου. Πρέπει νὰ ὑποδειξώμεν εἰς ἡμᾶς αὐτοὺς τὰς μεγάλας μεταρρυθμίσεις τὰς γενομένας ὑπὸ τοῦ πατρὸς μου. Μετ' ἐμὲ, ὁ υἱός μου θὰ πράξῃ ὅ,τι νομίζῃ ὠφελίμον εἰς τοὺς ὑπηκόους του.»

Ἦδη Νικόλαος ὁ Β' ἀνέβη τὸν αὐτοκρατορικὸν ὄρνον. Ὁ Νεὸς Τσάρος διεδέχθη τὸν φιλερηνικὸν Τσάρον, τὸν ἐπὶ τόσα ἔτη δικτηρήσαντα τὴν εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν τοῦ κόσμου ὅλου.

(Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ)

ΟΙ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ Ἐν Ἀθήναις

Εἶνε γνωστὸν ὅτι κατ' ἀπόρασιν τῆς διεθνούς ἐν Παρισίοις ἐπιτροπῆς πρὸς ἀνασύστασιν τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγῶνων κατὰ τὸ ἔτος 1896 θὰ τελεσθῶσιν ἐν Ἀθήναις κατὰ προτίμησιν οἱ πρῶτοι διεθνεῖς τοιοῦτοι Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ λογίου Ἑλλήνος κ. Δ. Βικέλα, εἰς ὃν ὁ διεθνὴς σύνδεσμος τῶν γυμναστικῶν συλλόγων ἀνέθηκεν αὐτὴν τιμητικῶς. ὁ κ. Βικέλας κατῆλθεν ἀπὸ τινων ἡμερῶν ἐκ Παρισίων εἰς Ἀθήνας ὅπως φροντίσῃ περὶ τῶν προετοιμασιῶν, αἵτινες δέον ἀπὸ τοῦδε νὰ ἐπασχολήσωσι τοὺς ἀρμοδίους. Κατὰ τὴν ὀρισθεῖσαν ἐποχὴν θὰ κατέλθωσιν εἰς Ἀθήνας μέλη τῶν γυμναστικῶν συλλόγων ὅλων τῶν ἐθνῶν, συρροὴ δὲ πλήθους πρωτορατῆς θὰ κατακλύσῃ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν ἑλληνικὴν πρωτεύουσαν. Λόγιοι, καθηγηταί, ἐπιστήμονες, περιηγηταί καὶ ἐπισημότητες τῶν διαφόρων κρατῶν τῆς Εὐρώπης θ' ἀριθμῶνται μετὰ αὐτῶν, πρὸς ὑποδοχὴν δὲ τῶν ξένων τούτων, οἱ ὅποιοι θὰ κατέλθωσιν, ὅπως ἀποδώσωσι φόρον λατρείας εἰς τὴν κλασικὴν γῆν τῆς ἀρχαιότητος, προτείνεται ἀπὸ τοῦδε νὰ ληθῆ πᾶσα φροντίς, νὰ ἐτελεσθῶσι ἐξωραϊστικά τινα ἔργα εἰς ὀρισμένα μέρη τῆς πόλεως, νὰ διαρρυθμισθῇ ἡ κοίτη τοῦ Ἰλισσοῦ καὶ νὰ καλωπισθῆ δι' ὀρισμένων ἔργων τὸ ἀρχαῖον στάδιον, εἰς τὸ ὁποῖον τότε θὰ ἐκτελεσθῶσιν οἱ διεθνεῖς Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες.

Δι' ἔλα ταῦτα ὁ ἐκ τῶν δημοτικῶν συμβούλων κ. Κων. Ξένος εἰσήγαγε πρότασιν εἰς τὸ δημοτικὸν συμβούλιον καὶ κατέθηκε ψήφισμα περὶ τῶν ἐπιβαλλομένων πρὸς λήψιν μέτρων.

Μεταξὺ ἄλλων τὸ ὅποια κρίνονται ὡς λυσιτελεῖ διὰ τὴν ἀξιοπροεστέραν δεξιῶσιν τῶν ξένων καὶ τὴν καλλιτέραν ἐπιτυχίαν τῶν ἀγῶνων, πρὸς δὲ διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἐορτῶν καὶ ἄλλων θεαμάτων δυναμένων νὰ τέρψωσι τοὺς μέλλοντας νὰ κατέλθωσιν εἰς Ἀθήνας, προτείνεται καὶ ἡ ὀργάνωσις ἀδείας νομοθετικῆς λαχείου, αἱ ἐκ τοῦ ἐποίου εἰσπραξαίς νὰ ἀριερωθῶσιν ἀποκλειστικῶς πρὸς τοὺς ἀνωτέρω σκοπούς. Μέχρι τῆς ἐποχῆς τῶν ἀγῶνων θὰ εἰσπραχθῆ τοιοῦτοτρόπως ἱκανὸν ποσόν, ὅπως ἔλθῃ εἰς ἐπικουρίαν τῆς μελλούσης νὰ συσταθῆ ἐπιτροπῆς. Ἐπιζητεῖται δὲ ὅτι πλήν τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ ἡ κυβέρνησις θὰ φροντίσῃ ἀπὸ τοῦδε νὰ συνεννοηθῆ ἐπὶ τοῦ προκειμένου μετὰ τοῦ πριέδρου τῆς διεθνούς ἐπιτροπῆς, τοῦ δημάρχου καὶ τῆς ἐπὶ τούτῳ διορισθησομένης ἐξ ἐδικῶν ἀδελφῶν ἐπιτροπῆς.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΛΗΣΜΟΙ

ΤΑ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Βερολίνου, ὁ κόμης Καπρίβης ἀρχικαγκελλῆριος τῆς αὐτοκρατορίας καὶ ὁ κόμης τοῦ Ἑβλεμβούργου, πρόεδρος τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου τῆς Πρωσίας, ὑπέβαλον τὰς παρατηρήσεις αὐτῶν συνεπὶ διαφωνίας περὶ τῶν κατὰ τῶν σοσιαλιστῶν ληπτέων μέτρων, αἵτινες ἐγένοντο δεκταί. Διάδοχος τοῦ Καπρίβη καὶ πρωθυπουργὸς τῆς Πρωσίας διορίσθη ὁ πρίγκηψ Σαχενλόε-Σχίλινγκ Φούρστ, τῶς τοποτηρητῆς τοῦ αὐτοκράτορος ἐν Ἀλσατία καὶ Λωραίνῃ.

Ἡ παραίτησις τοῦ Καπρίβη, οὐκ ἔστιν ἡ κατὰ τῶν σοσιαλιστῶν σχέδιον ἐτύγγανε τῆς ἐπιδοκιμασίας τοῦ αὐτοκράτορος Γουλιέλμου, προξενεῖ ἀληθῆ κατὰ πληρῆν πρὸς τὴν πολιτικῶν καὶ γρηματιστικῶν κόσμῳ.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἀπένευμε παράσημον εἰς τὸν κόμητα Καπρίβην καὶ εἰς τὸν κόμητα τοῦ Ἑβλεμβούργου.

Π ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΕΝ.

Ἡ παρισινή «Ἐσπερί» ἐδημοσίευσε μακρὴν μελέτην τοῦ Γουρπέν περὶ τῶν δύο τελευταίων ἐφευρέσεων αὐτοῦ. Ἡ πρώτη συνίσταται ἐν τῷ ἐξῆς, ὅτι ἐν σωλῆνι τηλεβόλῳ εἰσάγεται γόμφωσις, περιλαμβάνοσα 27 βλήματα ἐκ 5 γιλιογρ. ἕκαστον ριπτόμενα εἰς ἀπόστασιν 3.000 μ. Τὰ βλήματα εἶνε ἱκανά νὰ καταστῆσιν ἐπικίδουον ἐπιράνειαν 30.000 τετραγωνικῶν μέτρων, διότι συντρίβονται εἰς 33.400 ἀποτελεσματικὰ συντρίμματα. Ἡ δεύτερα τῶν ἐφευρέσεων ἀφορᾷ εἰς βλήμα ἐκρηγνόμενον ἐν τῷ αἴρῃ, καὶ προοριζόμενον πρὸς κατακλίψιν τοῦ καταστροφώματος πλοίων, φρουρίων ἢ καὶ στρατευμάτων.

ΤΡΟΜΕΡΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ.

Ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀγγέλλεται ὅτι κατὰ τηλεγράφημα τοῦ «Κήρυκος» τῆς Νέας Ὑόρκης ἐκ Βουένος Ἀϊρες προμμερὸς σεισμὸς ἐγένετο ἐν Λα Ριόχια τῆς Ἀργεντινῆς, καθ' ἣν ἐφρονέθησαν μὲν 2.000 ἀνθρώπων, ἕτεροι δὲ 20.000 ἔμειναν ἄστεγοι.

Ἡ ΚΟΙΛΑΣ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΛΟΦΩΝ

Ἐκ τῶν παραδοξῶν διηγημάτων τοῦ Nathaniel Hawthorne Κατὰ τὴν παράδοξον ἐκείνην ἐπιπέδῃ, καθ' ἣν ἐν μέσῳ τῶν πλείων τετραγώνων περιστατικῶν τοῦ βίου, τὸ φανταστικὸν μυστηριώδες ἐμμενῆται πρὸς τὴν πραγματικότητά, δύο πρόσωπα συνηγοῦντο ἄλλήλων πρὸς τὸ εἶναι καὶ εἰς αἴρας ὁρισμένα. Τὸ ἐν πρῶτον, ἦτο νεαρὰ καὶ ὡραία γυνὴ, ἣς τὸ πλεῖστον χάρητος βέλεια προεβίβεν ἐν τούτοις ἐνδομυχοῦν τινα ταρταρῶν, καὶ ἦτο ἐν τῷ ἔθνει τῆς ἡλικίας τῆς, ἐφαίνετο φέρουσα ἐν ἐαυτῇ τὰ σπέρματα προσήκουστος μακροβίου. Ἡ ἑτέρα ἦτο γυνὴ πτωχρῶς ὑπεδομημένη καὶ τῶν ἀπειρηχαιμένη, μικρῆ καὶ γρηλαξ, ὡστε ἐφαίνετο ὑπερβῆτα ἤδη πᾶν ὄν ἡλικίας.

Οὐδὲν ἀνθρώπινον βλάμμα ἤδυνάτο νὰ τὰς ἰδῆ εἰς τὸ μέρος τοῦτο ἔπου συνηγοῦντο. Τρεῖς μικροὶ λόφοι κατέγοντες τὰς κορυφὰς πρὸ γόνου διεγείραρον σχεδὸν γεωμετρικῶς διάστημα κυκλωτέρας ἔχον διακοσίων ποδῶν διάμετρον, ὁρῶν μάλιστα ἡδυνάτο τις νὰ διακρίνῃ τὴν κορυφὴν τοῦ κυκλωμάτος ὑψηλῆς κίδρου ἐπιρομένη ἐπὶ τῆς κορυφῆς ἐνὸς τούτων. Οἱ λοφοὶ ἦσαν κεκλιμένοι ὑπὸ καχεκτικῶν πνευμάτων, αἵτινες ἐξείνεντο πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν κλίτην, καὶ τὸ βῆθος τῆς κοιλάδος ἦτο ἐπισημασμένον ὑπὸ γλόφῃ, ἣν ὁ ἥλιος τοῦ Ὁκτωβρίου εἶχε μακρᾶναι. Κορμὸι τινος δένδριον ἡμικεκλυμμένα ὑπὸ βρύων ἐφαίνετο ἰδῶ καὶ ἐκεῖ. Εἰς τῶν κορμῶν τούτων λείψανον μεγάλου δρυὸς, ἐξείνεντο πλῆσιον ἔλκου με λιμνάζον ὕδωρ κατέγοντο τὸ βῆθος τοῦ γωνοειδοῦς αὐτοῦ τοῦ πύου.

Ἡ πένθημος τῆν θείαν ὁπὴ αὐτῇ κατακίετο τὸ πᾶσι, καθὼς ἐυλόχιστον ἢ παράδοξον ἀναρίστη, ὑπὸ κακοποιῶν πνευμάτων, αἵτινα ἐν ὄρω μασουκτικῶν, ἢ καὶ περὶ τὸν ὄρθρον, ἐπέλθον τὰς κορυφὰς τῶν συνελύθεισιν τριγῶν τοῦ ἔλκου, συνπαρῆκοντα τὰ ὕδατά του μετὰ τὰς ἐκκόσμου πρᾶξεις τῶν.

Αἱ ὄρω ἀκτῖνες φθινοπωρινοῦ ἡλίου ἐφώτιζον εἰς τὴν κορυφὴν τῶν λόφων, ὡν τὰ πλάγια ἐκάλυπταν ἢ ὀλον ἐπιτεινομένη σκιὰ μέγιστος τοῦ βῆθους τῆς κοιλάδος.

— Ἴδου με, ἀπάνω στὴν ὄρω πού μετ' ἐταξίς γινὰ νὰ συναντηθῶμε, εἶπεν ἡ μέγιστος πρὸς μου λατὸν γρήγορα τί ζητεῖς ἀπ' ἐμεῖ, γινὰτι μὴ ὄρω τὸ πολὺ ἔχουμε νὰ μείνωμε σ' αὐτὸ ἔδω τὸ μέρος.

Ἐπὶ τοῖς λόγοις τῆς γυναικός, ἀόριστον μετὰ δίαμα διεγράφη ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς νεαρῆς γυναικός, παρόμοιον πρὸς τὴν ἀσταθῆ ἀκμῆν νεκρῆς λυχνίας. Ἐστρεψε σύστωμα, καὶ τὸ βλάμμα ἔβριστο ἐστραμμένον πρὸς τὸ γέλιος τῆς ἀδύσσου, εἰσέταξε νὰ φανερώσῃ τὸν σκοπὸν τῆς ἄλλου ὄρω: ὡρῆεν ἡ μέγιστος.

— Ἐμεῖς ζῆνη, καθὼς γινώσκεις, εἶπε, καταβάλλουσα προσπαθῆσαν ὅπως ἐυλόχιστη. Ἀδιάρρητον, τὸ πόθεν ἔρχομαι, ἀλλ' ἀρῆκα μακρὴν μου ἐκείνου πρὸς τοὺς ὁμοίους ἢ εἰρηκομένη μου εἶνε συνδεσμένη, καὶ τοὺς ὁμοίους ἐν τούτοις ἔχω διὰ παντός ἀπογορευθῆ. Ἡ καρδία μου πύεται ὑπὸ φρικώδους βῆρους, καὶ ἦλθεν νὰ πληρωθῆται περὶ τῆς τύχης τῶν.

— Πᾶσι θὰ μπερῶτε σ' αὐτὴν ἔδω τὴν ἐρημιά νὰ τοῦ φέρῃ νὰ ἀπ' τὴν ἄλλη ἀκρῆ τῆς οἰκουμένης; ἀνέκραξεν ἡ γυνὴ προσθλιπύουσα ἀκένως αὐτῇ δὲν μπερῶν ἀνθρώπου γέλιος ν' ἀνταποκριθεῖ σὲν πόθο σου μὲτα ταῦτα, ἐν εἰσῆι ὁμοίως, πρὶν ὁ ἥλιος βασιλεύσῃ πίσω ἀπ' ἐκείνη τὰς κορυφὰς, θὰ γίνῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σου.

— Καὶ τὴν ζῶν μου ἀνέπρῶκετο νὰ γέλω, ὅθ' ὁμοίως, εἶπεν ἡ νεαρὰ ζῆνη μετ' ὀνυ ἀπειπισίας.

Ἡ γυνὴ ἐκάλητο τότε ἐπὶ τοῦ κορμοῦ τῆς γυναικός ὄρω: καὶ, εἰς τὴν πρὸς τὸ ὀπίσω τὴν κλίσην τῆς, ἀρῆκα νὰ κυματιστῶν εἰς τὸν ἄνεμον οἱ φανοὶ καὶ ἀκροὶ πλόκαμοι τῆς κόμης τῆς. Εἶτα ἐκάλησε τὴν συντροπὴν τῆς νὰ πληρώσῃ πρὸς αὐτῇ.

— Πᾶσι τῆς εἶπε, καὶ βῆλε τὸ μέτωπον σὲν γόνάτῃ μου.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ εἰσέταξεν, ἀλλ' ὑπὸ ἀκατανίκητον περιεργίαν, φερόμενη, ὑπήκουσε, καὶ γονυπετήσασα ἀρῆκα τὸ ἄκρον τοῦ σπέρματος τῆς νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαρῆν πρὸς τὸ λιμνάζον ὕδωρ τοῦ ἔλκου. Ἐστῆριξεν τὸ πλεῖστον μέτωπόν τῆς ἐπὶ τῶν γονάτων τῆς γυναικός, ἐκείνη δὲ καλύψασα αὐτῇ διὰ πτυχῆς τοῦ ἐπινοωφροῦ τῆς, τῇ ἀπέκρυψε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας. Ἦκουσε τότε τὸν ψῆθρον ἀλλοκότου ἐπιπλήρωτος καὶ, συσφραγίσασα ὑπὸ τῶν ὀνυ, ἤθιλλε νὰ ἐγερθῆ.

— Ἄρει με νὰ φύγω, εἶπε, νὰ φύγω καὶ νὰ κρυθῶ ἀπὸ τὰ μάτια τοῦς.

Ἀλλὰ τρομερὰ τις σκίψις τῇ ἐκρυψε καὶ πάλιν τὰ γόνάτα καὶ, θανατώσασα ὡρῆ, εἰσέγχεσεν.

Τῇ ἐφαίνετο, τῷ ὄντι, ὅτι φωναί, ἄς ἀπὸ παιδικῆς ἡλικίας ἐγνώριζε, φωναί πάντοτε παρούσαι εἰς τὴν σκίψιν τῆς, ἐν μέσῳ τῶν περιπλανησῶν τῆς καὶ καθ' ὅλας τὰς μετατροπὰς τῆς καρδίας καὶ τῆς τύχης τῆς, ἐμνησθῆται

πρὸς τὴν φωνὴν τῆς μαγίστης. Μετ' οὐ πολὺ εἰλόγη κατέστησαν εὐκρινέστεραι, ἀλλ' αἱ φωναὶ ἦσαν πάντοτε μεμικραυμένα, ὅσοις τῶν ὄντων πρὸς τὰς δυσδιακρίτους γρημαξίαις βιβλίου, φωτισμένου ὑπὸ λάμπρως ἀστίνος καὶ ταλαντευομένης.

Ἐπὶ τῆσιν ἢ ἐπιπλήρησι ἐπερατώθη, καὶ ἡ ἀγνωστὸς, γονυπετῆς ἦκουσε τὰς φωνὰς δύο προτόπων ἡλικιωμένων, εἰς ἕνα ἕνα καὶ φωναί: γυναικὸς αἱ φωναὶ αὐτῆς ἐφαίνοντο ἡγεσθαι ὄρω: ἐν ὑπαίθρῳ, ἀλλ' ἐντὸς θαλάμου, καὶ τὰ τῆς ἀνιδύου τὴν ἀπήχησιν τῶν ἡκούοντο σπόμενα: αἱ φωναὶ τῶν παραθύρων ὑπὸ τῷ ἀέμῳ ὁ κινουμένης κτύπος ἐκκρεμούσας καὶ ὁ κρότος δὲ παρῶνται τὰ τρυφῆα τοῦ καιρομένου γιάνουθου, προσεβίβον τι τὸ πραγματικὸν εἰς τὴν σκηνὴν αὐτῆν, ἣς ἡ εἰκὼν ἐξαυτολισσασα πρὸ τῶν ὄρω, ὄρω, ὄρω. Οἱ δύο γέροντες ἐκάλητον πρὸ τῆς ἐστῆς: ὁ ἀνὴρ ὑπὸ τὸ κρᾶτος ἀφῶνον ἀπειπισίας ἢ γυνὴ του στενάζουσα καὶ περιόδου. Ὁλιβερωτάτοι ἦσαν οἱ ὄρω ὑπ' αὐτῶν κατὰ κίερος ἀνταλλασσόμενοι λόγοι θείμα τῆς οὐλίας τῶν ἦτο μὴ κέρη, ἦτοι ἡγῶνουν καὶ αὐτοὶ πού ἐπᾶντο, ἀποκομίζουσα μετ' ἐαυτῆς τὸ βῆθος τῆς ἀναιδέως τῆς καὶ ἀρῆσασα τοὺς γονεῖς τῆς εἰς τὸ αἶμα καὶ τὴν λύπην. Ὁμίλουον εἶ καὶ περὶ ἄλλης τινὸς συμφορῆς πλεον προσπᾶτον ἀλλ' ἡ φωνὴ τῶν εἰρηγεν ἀνεμυθῆ πρὸς τὸν ψῆθρον τοῦ ἀνέμου, ἐκρῶντοσας ὀλιβερωτῶς τὰ μακρῶν φύλλα, καὶ ὅτι ἡ ζῆνη ἀνύφωσεν τὴν κεφαλὴν, εἶδεν ὅτι εὐρισκασα πάντοτε γονυπετῆς εἰς τὴν κοιλάδα τῶν τριῶν λόφων.

— Τὸ ἀνθρώπου πρὸς με λυπητὴ τὰ γρημαξίαι σου, παρετήρησεν ἡ γυνὴ.

— Τοὺς ἦκουσες; ἀνέκραξεν ἡ γυνὴ μετὰ τῶν.

— Ναι, μὰ ἔχουμε καὶ ἄλλα ἀκόμη ν' ἀκούσωμεν, ἀνέειπεν ἡ γυνὴ, σκίπατε πάλι τὸ πρῶτον σου.

Καὶ ἐκ νέου ἀνετήχθη ὁ μόνονος ψῆθρος ἐπιπλήρωτος, ἦτοι δὲν ἀπηρῶντο ἀναμφιβόλως πρὸς τὸν οὐρανόν. Πᾶσαντα, μὲσω διακοπῆς τινος τῆς μαγίστης, ἀλλοκότοις τῆς βόουσις προεβίβον ἀστίνος καὶ ἐπετάθη μίχρῃ σημείου τοσοῦτο, ὡστε ἐκάλυψε τὴν ὑποπρῆκασαν φωνὴν. Ἦκουσθῆσαν κρυφαί, εἶτα βραχὺ καὶ ἐπαυθῶν ἄστα ψαλλόμενον ὑπὸ γρημαξίαις φωνῶν καὶ τὸ ὄρω αἶφρονι διεδέθησαν ἄρῆκα ἐκρηξίς γέλωτος, διακοπῆσαι διὰ μίχρῃ ὑπὸ σπονγῶν καὶ ὄρω, φρικώδους μίχρῃ φωνῆς, ἄλγους καὶ γρημαξίαις παραπρῶτον Κρότος τῆς ἀλύτου, ἐπιτακτικῶν καὶ ἀπειλητικῶν φωνῶν καὶ μαστιγώσεων ἡκούσθη κατόπιν, εἶτα εἰσπικῆν τῆς φωνῆς, τὸ ὄρω ἀπέληξεν εἰς πένθημον ρυθμόν.

Ἡ νεαρὰ γυνὴ ἐφυσσῆν ἐπὶ τῇ ἐκρηξίῃ τῶν κρότων ἐκείνου, καὶ ἤθλῆτο ἐκείνην λιποψυχοῦσασα ἐπὶ τῇ ζῆνι τῆς φρικώδους ἐκείνης φωνῆς, ἐπὶ τῇ βῆθῃ καὶ ἦν τὰ πλεῖστον φρενήρη πᾶσι ἐφαίνοντο συμπληρούσασα, ὅσοις θανάσιμος σιγῇ ἐδασιλεύσεν αἶφρονι. Φωνὴ ἄνδρος σσβαρῆ καὶ ἐπιβίλλουσα, τὸ πᾶσι ἔσω: σσβαρῆ καὶ μελωδικῆ, ἀπήγγειλε λέξιν τινα διὰ βραχέος τῶν, εἶτα ἡκούσθη ὁ κρότος βρημαξίαις πρῶτος καὶ διακομίζομενος. Ἐν μέσῳ ὄρω, ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐφαίνετο ἀναζήτων εὐμενῆ ἀκροατῆν ὅπως τῷ ἐμπιστευθῆ τὰς ὀλιβῆς του ἀρῆσασα περὶ τῆς ἡπιστίας μίχρῃ γυναικός, μίχρῃ σσβῆτος, ἦτοι παρεβῆ τοῦ ὄρω: τοὺς πλεῖστον ἰερῶν ὀμιλῆται περὶ τινος συντετριμμένης καρδίας περὶ οἰκίας βουθῆσῆσαι εἰς τὴν ἀπειπισίαν: ἀλλὰ τὰ παραπρῶτον του συνεκάλυψεν αἱ κρυφαί, αἱ γέλωτες καὶ αἱ λυχνίαι, εἰτινες ἐξερῆγσαν ταῦτοχρόνω: ἐν καταχθονίῳ σσβαρῆ, ὅπως βραχέων καταπαύσασα μίχρῃ σημείου τοσοῦτο, ὡστε νὰ συγγέωνται πρὸς τὸν ἄνεμον τὸν μωκῶμενον ἀνὰ τὰς πύλας τῶν τριῶν λόφων.

Καὶ ὕφῃσασα τοὺς ὄρω, ἡ ζῆνη συνήτησε τὸ βλάμμα τῆς γυναικός.

— Τὸ ὄρω, ἐκάλησεν ἡ γυνὴ, ἡ γρημαξίαις τῆν λύπην.

— Θέλω νὰ μάθῃ καὶ ἄλλα ἀκόμη; τῆν ἡρώτησεν ἡ γυνὴ.

— Μίαν φωνὴν πρὸ πάντων, ἐπιβίβουον ἀκόμη ν' ἀκούσω, ἀπήτησεν ἐκείνη.

Ἡ ζῆνη ἐφώτιζεν εἰς τὴν κορυφὴν τῶν λόφων, ἀλλὰ πικρῆ σκίὰ ἐκάλυπτε τὴν περῆσιν

δὲ, βραχέως ἀνερχομένη, ὡστε ἡ κοιλὰς αὐτῆς ἦτο τὸ μέρος, εἰς αὐτὰ σκᾶτη διενέμενον ἀνὰ τὸν κόσμον.

Ἡ εἰδοθῆς γρημαξίαις ἐπαρῆσασα ἐκ τρίτου τῆν ἰσῶδον τῆς. Μετὰ μακρὴν καὶ ἐπισημῶν σιγῆν, ὁ ἦχος κώδωνος μεμικραυμένου ἀνετήχθη εἰς τὸν αἶρα. Ὁ ἦχος μετ' οὐ πολὺ κατέστη ἐναργέστερος καὶ ὀλιβερωτέρος, ἦτο πένθημος κώδωνοσασα. ἦτοι προήχασα κατὰ τὰ σπόμενα εἰς τινος ἀρχαίου πύργου, ἀγγίλλουσα τὸν θάνατον. Εἶτα ἡκούσθη βῆμα βραχὺ καὶ ἐφυσσῆσεν, προχωροῦν μετὰ τὴν βραχέωτητα τῶν κομίζοντων φέρετρα παιδίων. Προεπορεύετο ὁ ἰερῆς, φάλλων μονοτόνωσας τὴν νεκρῶσασα ἀκροατοῦσαν, ἐνῶ ὁ ἄνεμος ἀνέκινε τὰ φύλλα τοῦ βιβλίου του, καὶ τοὶ δὲ μόνος ὢν, ὀμιλῆται ὀλιβερωτῶς ἡκούοντο ἀρῆκα καὶ ἀναθέματα προσερχόμενα ἀπὸ φωνῶν ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, καὶ τὰ τῆς κέρης ἦτοι συνήτησεν τὴν γοῆσαν τῶν γρημαξίαις τῆς γονεῶν, κατὰ τῆς γρημαξίαις, ἦτοι προεβίβον τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ τὸν ἔρωτα τοῦ σσβῆτος τῆς, καὶ κατὰ τῆς ἀπτόρωσας ἦτοι ἦτοι ἀρῆκα τὸ τέκνον τῆς ν' ἀποθᾶν!

Τὸ πένθημον ἐπιτεβῆσεν ἐξηραίνουσα δίκην εἰς ἀκρῶν ἀτμοῦ, καὶ ὁ ἄνεμος ὅστις ἀνέκινε τὰς λυχνίαις τῶν φερέτρων ἐξέπνευσεν ἐπὶ τῶν κερῶν τῶν δένδρων. Ἡ γυνὴ ὄρωσεν ἔλατ φῶς τὴν γρημαξίαις γρημαξίαις, ἀλλ' ἡ ζῆνη δὲν ἀνήγειρε τὴν κεφαλὴν.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΛΑΡΝΑΚΟΣ.

- Σίτο ς, πρὸς γρ. 12-15 τὸ κοιλόν.
Κριθὴ, πρὸς γρ. 7 1/2
Ὄρος ὁ εἰς ἐντόπιον, πρὸς γρ. 16.
Βαμμάκοσασα πρὸς γρ. 2 1/4 τὴν λίτραν.
Βαμμάκοσασα πρὸς γρ. 12-13 τὴν λίτραν (δκ. 2 1/2.)
Βρωμῆ, πρὸς 22-23 παρ. ἢ δκ.
Ἐλαιον, ἐσωτερικῶν πρὸς γρ. 14 τὴν λίτραν.
Ἐλαιον ἐντόπιον, πρὸς 12 τὴν λίτραν.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 318 τὸν σάκκον.
Καφῆς, πρὸς γρ. 21 1/2 τὴν ὀκτὸν γονῶν.
Σταφίλια μαύρα πρὸς 22 παρ. ἢ δκ.
Σταφίλια βραστά πρὸς 20 παρ. ἢ δκ.
Ὄρος ζιζι, πρὸς γρ. 172-175 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 5 1/2-6 1/2 τὴν ὀκτὸν.
Πετρίλιον Κουκάσου πρὸς γρ. 36-37.
Χαρῶσασα πρὸς 60-62 γρ. τὸ καντᾶρ 180 ὀκτῶν.
Μελίαν ἀγγλικὴν γρῶσι 182.
Ὁ βῆμαξ, ἢ βαμμάκοσασα καὶ ἡ σταφίλια πληρώνουσι τὴν δικαίτην κατὰ τὴν εξαγωγὴν.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΣΕΙΡΑ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΩΝ ΓΝΩΣΕΩΝ ΥΠΟ Κ. Γ. ΛΥΣΙΩΤΗ.

Τὸ ὑπὸ τὸν ἀνωτέρω τίτλον νέον τοῦτο διδακτικὸν βιβλίον τοῦ παρ' ἡμῖν ἀριστοβαμίου μεθωδοσασα κ. Κ. Γ. Λυσιώτη, ἐκ 42 σελίδων ἀποτελούμενον καὶ τιμώμενον ἀντὶ 3 μόνων γροσίων, εὐρίσκαται ἐν Ἀθήραις μὲν παρὰ τῷ ἐκδότῃ κ. Π. Θ. Νικολαίδῃ, ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις πόλεσι τῆς Νήσου εἰς τὰ αὐτόθι βιβλιοπωλεῖα.

Ὁ κ. Δεωνίδας Ἀργυράκης κατασκευάζει ὡραῖον καὶ ἀβλοβίς ἐκ σταφυλῆς κ ο ν ι α κ, τὸ ὄρω πωλεῖ εἰς λίαν συγκαταβατικὰς τιμὰς. Οἱ ἐπιθυμοῦντες ἄς δοκιμάσωσι καὶ θέλωσι μείνη λίαν εὐ, ἀριστημέοι.

Ἐπεύθυνος ΚΑΛΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ. Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΔΗ.